

Beeld: Florine van Rees

LAAT ME MET RUST!

Het wordt zwart voor mijn ogen, ik hoor een hoge piep en zak dan langzaam in elkaar. Het eerste wat ik me kan herinneren is dat ik in de auto zit met mijn enige vriend Nick. 'Wat is er gebeurd?' vraag ik. 'Wat er altijd gebeurt', zegt Nick. Hij zet me thuis af. Ik pak mijn sleutels en maak de deur open. Ik hoor mijn moeders voetstappen. 'Was het leuk?' vraagt ze. 'Mwah' zeg ik. Ik kan haar natuurlijk niet vertellen dat ik weer in elkaar geslagen ben door dezelfde jongens. Ik kan haar niet vertellen hoe Jacob zijn arm om mijn nek deed en mij vasthieldt. Ik probeerde me nog los te wurmen maar hij was sterker. Waarna een van zijn vrienden mij zo hard sloeg dat ik flauwviel. Morgen begin ik aan mijn examenjaar. Nog een jaar volhouden en dan ben ik hier weg.

Onderweg naar school krijg ik het idee dat iemand mij volgt. Ik kijk achterom. Een jongen met een pet op waardoor ik hem niet goed kan zien. Ik besluit een andere weg te nemen dan normaal. Hij zit nog steeds achter me. Ik ga steeds sneller en sneller fietsen. Als ik nog een keer omkijk is hij weg. Als ik op school aankom is het schoolplein leeg. Ik ben te laat. Ik heb les van meneer Blok. Ik loop naar binnen. 'Ook goedemorgen Bas. Zijn we niet een beetje laat?' zegt hij op een sarcastische toon. 'Sorry, ik heb me verslapen' zeg ik. 'Heb je geen wekker dan?' vraagt hij. 'Jawel' zeg ik. De klas lacht. 'Ik zie jou om vier uur. Oké Bas?' hij gaat verder met de les.

Om vier uur loop ik het lokaal van Blok binnen en ga zitten. 'Ah, Bas. Wat was dat nou vanmorgen? Te laat komen op de eerste dag, dat is toch geen goed begin van het jaar? Nablijven zou wel erg vervelend zijn hè?' Hij weet het antwoord allang. 'Ja dat dacht ik wel. Oké voor deze ene keer mag je weg.' Hij voert letterlijk het hele gesprek met zichzelf. Ik bedank hem en loop dan weg. Als ik eenmaal bij mijn fiets aankom zie ik dat mijn band lek is. Shit! Waarom kunnen ze mij niet gewoon een dag met rust laten? Ik bel mijn moeder op maar voordat er opgenomen wordt, wordt mijn telefoon uit mijn handen geslagen. Ik draai me om. 'Hé Bassie.' Het zijn weer diezelfde vier jongens. 'Laat me met rust' zeg ik. Jacob duwt mij op de grond. Pats. Vervolgens voel ik een harde dreun in mijn buik. 'Stop, alsjeblieft stop' roep ik. 'Horen jullie dat? Bassie wil dat we stoppen' zegt Jacob lachend. Op dat moment komt Blok aangerend. 'Ophouden! Genoeg!' schreeuwt hij.